

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010172
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5416010172.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovanej L. I., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2021 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná L. I., nar. XX.XX.XXXX v L. A., trvale bytom O., miestna časť V., L. A. XXX/X,

je vinná, že

i napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2015 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov, dňa 27.07.2015 okolo 09.23 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz DK XXXBM po ceste I/70 v Dolnom Kubíne, mestská časť Kňazžia, kde bola zastavená a kontrolovaná hliadkou OO PZ Dolný Kubín,

teda

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

tým spáchala

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.,

za to sa
odsudzuje

Podľa §§ 348 ods. 1, 38 ods. 2, 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 400,- (štyristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 31.10.2016 na obžalovanú obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to popísané a právne kvalifikované v predmetnej obžalobe.

Súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 13.04.2017 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov

Súd vo veci vykonal dňa 13.04.2017 hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovanú, svedkyňu D. I. a prečítal k veci sa vzťahujúce listinné dôkazy, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaná uviedla, že skutok sa stal, avšak necíti sa z neho byť vinná. Zásielku zo súdu 07.05.2015 trestný rozkaz v predchádzajúcej veci prevzala jej matka 07.05.2015, keďže ona v tom čase nebola doma a zásielku jej odovzdala až po návrate do bydliska dňa 11.05.2015, preto sa bola poradiť s právnikom a ten jej povedal, že môže voči rozhodnutiu podať odpor, tak ho skutočne 18.05.2015 podala. Nevedela, že nemôže jazdiť, resp. že by mala právoplatne zadržané vodičské oprávnenie, nebola vyzvaná, aby vodičské oprávnenie odovzdala a jazdila v domnení, že viesť motorové vozidlá ešte stále môže. Dňa 27.07.2015 motorové vozidlo viedla. Bola v tento deň aj zastavená hliadkou PZ, policajt ju zastavil z dôvodu prekročenia rýchlosti, požiadal ju, aby odovzdala doklady od vozidla a vodičský preukaz. Ešte povedal, či môžu ísť na kávu, ale následne bola pokutovaná sumou 30,- eur, ale vodičské oprávnenie jej vrátil a pokračovala v jazde. Šoférovala aj pred týmto dátumom aj po ňom. Prestala šoférovať po tom, ako prišlo rozhodnutie z krajského súdu, že má uložený trest zákazu činnosti. Presne si nespomína, ale myslí si, že do vlastných rúk jej bol doručený trestný rozkaz v predchádzajúcej veci 11.05.2015. Odpor podávala ona, ale predtým sa poradila s právnikom, čo má do odporu napísať. Odpor zasielala poštou. Dňa 18.05.2015 prišlo uznesenie z Okresného súdu Dolný Kubín, že podala odpor oneskorene, ale presne si nespomína, či to bolo v tento deň a proti tomuto uzneseniu podala odvolanie, nakoľko sa domnievala, že odpor podáva v lehote, keďže jej bol trestný rozkaz doručený 11.05.2015. S obsahom uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín sa riadne oboznámila, poradila sa s právnikom a v lehote podala opravný prostriedok v zmysle poučenia. Reálne trestný rozkaz, ktorým jej bol uložený trest zákazu činnosti prevzala 11.05.2015. Dostala ho od matky, obálka bola zalepená, ona to nečítala a odovzdala jej obálku do vlastných rúk. Potvrdila, že na zásielke o prevzatí trestného rozkazu zo dňa 07.05.2015 je podpis jej matky. Lehotu na podanie odporu proti trestnému rozkazu počítala od 11.05.2015, kedy skutočne jej trestný rozkaz bol do vlastných rúk doručený plus 8 dní a odpor podala 18.05.2015. Podaný odpor považovala za podaný v lehote. V čase, kedy bola zastavená a kontrolovaná hliadkou PZ v Kňažej, považovala doručený trestný rozkaz za neprávoplatný, pretože z ničoho nevyplývalo, že by v tom čase už nadobudol právoplatnosť. Hliadka OO PZ ju neupozornila na to, že by som v tom čase už mala právoplatne uložený trest zákazu činnosti. V čase, keď jej bolo doručované uznesenie okresného súdu o zamietnutí odporu a tiež keď jej bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Žiline, tak na oboch rozhodnutiach nebola vyznačená doložka právoplatnosti. Nevie presný dátum, ale v auguste 2015 prišla výzva, aby odovzdala vodičské oprávnenie a vodičské oprávnenie odovzdala. Odvtedy motorové vozidlo nevedla. Nepamätá si presne, či uznesenie o odmietnutí odporu prevzala osobne. Nepamätá si, či osobne podpisovala prevzatie doručenia uznesenia krajského súdu. Tiež si nepamätá, či osobne podpisovala doručenkú o doručení uznesenia okresného súdu, ktorým bol odmietnutý odpor. Po predložení doručení na č.l. 19 a 20 obžalovanej a zároveň v origináli totožných doručení z 9T/9/2015 na č.l. 85 a na č.l. 102, obžalovaná uviedla, že na oboch doručenkách je jej vlastnoručný podpis.

Svedkyňa D. I., matka obžalovanej vo veci vypovedala, že na hlavné pojednávanie bola predvolaná asi ohľadom toho, že prevzala list, ktorý bol adresovaný dcére a asi to nemala urobiť. Dňa 07.05.2015 prevzala zásielku, ktorá bola pre dcéru. So súhlasom súdu predložil obhajca svedkyňi fotokópiu doručenky s doručovaním zásielky dňa 07.05.2015 a svedkyňa uviedla, že na doručenke je jej podpis. Zásielku skutočne prevzala 07.05.2015 a dcére ju odovzdala 11.05.2015, keď sa vrátila domov. Zásielka bola zalepená, neotvorila ju, len ju prevzala. Čo bolo obsahom zásielky preto nevie. Bežne zásielky pre dcéru nepreberá, ale doručovateľkou je kamarátka, ktorá povedala, že to prebrať môže, tak aby dvakrát nechodila, zásielku prevzala. Vedela, že zásielka patrí dcére. Preto ju ani neotvárala. Aký deň bol 07.05.2015 to nevie, pre odstup času si to už nepamätá. Dcéru telefonicky informovala, že má zásielku, povedala že príde o štyri alebo päť dní a keď prišla, tak jej zásielku odovzdala. Nebavili sa o tom, kedy zásielku prevzala svedkyňa. Do rúk dcére odovzdala zásielku nerozlepenú s kompletným obsahom. Bolo to aj s dátumom doručenia. Svedkyňi boli predložené k nahliadnutiu č.l. 18, 19 a 20 spisu, kde sú fotokópie doručení a zároveň jej boli predložené zo spisu 9T/9/2015 aj originály týchto doručení a k tomu uviedla, že doručenkú na č.l. 18 podpísala vlastným podpisom, doručenky na č.l. 19 a 20 nie sú ňou podpísané, podpisuje sa iným „e“ v podpise. Dátum na doručenke nevypisovala, iba doručenkú

podpísala. Nevieť z akého dôvodu je v hornej časti doručenky uvádzaný neúspešný pokus o doručenie 07.05.2015 a opakované doručenie 11.05.2015. Dňa 11.05.2015 telefonovala poštarke, že v tento deň dcére zásielku odovzdala.

Podľa § 269 Tr. por. boli následne prečítané tieto listinné dôkazy:

trestný rozkaz č.l. 14, uznesenie č.l. 15, uznesenie č.l. 16, podanie odporu č.l. 17, doručenka č.l. 18, doručenky č.l. 19 až 20, výpis z evidencnej karty vodiča č.l. 21 až 22, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 23 až 24, bloky na pokutu č.l. 25, záznam o výkone služby OO PZ Dolný Kubín č.l. 26, záznam o kontrolovaní rýchlosti a výsledkoch merania č.l. 30, správa Obce Hruštín č.l. 31, správa sociálnej poisťovne č.l. 32, správa ÚPSVaR Námestovo č.l. 33 a odpis z registra trestov č.l. 34, 45.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovanú uznal za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Obžalovanej zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov.

Proti citovanému rozsudku podala obžalovaná v zákonnej lehote odvolanie a zároveň podala návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/9/2015. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 1To/92/2017-102 zo dňa 10.10.2017 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal. Prvostupňovému súdu nariadil doplniť dokazovanie vo forme zabezpečeného právoplatného rozhodnutia o podanom návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko až na základe takéhoto rozhodnutia bude možné spravodlivo rozhodnúť o vine, či nevine obžalovanej, ktorá svoju obhajobu založila na spochybnení predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu.

V ďalšom konaní súd zabezpečil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2Nt/7/2017 zo dňa 14.01.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/26/2020 dňa 12.03.2020 a z neho bolo zistené, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol návrh odsúdenej na povolenie obnovy konania z trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2015 zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Z odôvodnenia predmetného uznesenia je zrejmé, že z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/9/2015 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 29.04.2015 bola odsúdená uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín a súčasne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov. Trestný rozkaz bol odsúdenej doručený, podľa doručenky založenej v spise aj podľa vyjadrenia pošty, do jej vlastných rúk dňa 07.05.2015. Odsúdená proti trestnému rozkazu podala dňa 18.05.2015 odpor, ktorý súd uznesením zo dňa 24.06.2015 odmietol ako podaný oneskorene. Proti tomuto uzneseniu podala odsúdená sťažnosť, s tým trestný rozkaz jej bol doručený až dňa 11.05.2015. Uznesením zo dňa 05.08.2015 Krajský súd v Žiline sp. zn. 3Tos/103/2015 sťažnosť odsúdenej ako nedôvodnú zamietol. V odôvodnení uviedol, že podľa doručenky pripojenej k trestnému rozkazu odsúdená svojím podpisom potvrdila, že tento prevzala dňa 07.05.2015, nie je podstatné ako bolo prevzaté evidované na internete. Posledný deň na podanie odporu bol 15.05.2015 a keďže odsúdená podala odpor dňa 18.05.2015, podala ho oneskorene. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2015 a trestný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2015. Proti uzneseniu krajského súdu podala odsúdená dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4Tdo/4/2018 zo dňa 01.02.2018 odmietol, keďže smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Následne podala odsúdená aj dovolanie proti trestnému rozkazu, ktoré Najvyšší súd SR opätovne odmietol s tým, že dovolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu (trestný rozkaz) môže podať len minister spravodlivosti SR, preto takéto dovolanie podané odsúdenou by bolo podané neoprávnenou osobou. Nakoľko však odsúdená v dovolaní explicitne napádala uznesenie krajského súdu, ktorým bol odmietnutý odpor, najvyšší súd ho odmietol, keďže opäť smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Uznesením sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 24.06.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.08.2015 súd podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol odpor, ktorý podala odsúdená proti trestnému rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.04.2015, pretože odpor bol podaný oneskorene. Už v predmetnom uznesení súd konštatoval, že trestný rozkaz bol odsúdenej doručený do vlastných rúk dňa 07.05.2015 (o čom svedčí doručenka na č.l. 78) a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 16.05.2015. Uznesením

sp. zn. 3Tos/103/2015 zo dňa 05.08.2015 Krajský súd v Žiline podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej podaná proti citovanému uzneseniu okresného súdu zamietol s odôvodnením, že podľa doručky pripojenej k trestnému rozkazu odsúdená potvrdila, že trestný rozkaz prevzala 07.05.2015 a z tohto pohľadu nie je podstatné, kedy bolo prevzatie evidované na internete. Posledný deň na podanie odporu proti trestnému rozkazu bol piatok 15.05.2015. Pokiaľ odsúdená podala odpor v pondelok 18.05.2015, podala ho oneskorene. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 4/2018 zo dňa 01.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 01.02.2018 bolo dovolanie odsúdenej podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietnuté, pretože v posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Žiline, ktorým zamietol sťažnosť dovolateľky proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, ktorým tento súd v zmysle § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol odpor proti trestnému rozkazu, pretože bol podaný oneskorene, trestný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť. Podľa názoru dovolacieho súdu za rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená v zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. nemožno považovať napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bola bez meritórneho preskúmania zamietnutá sťažnosť odsúdenej proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o tom, že odpor bol podaný oneskorene, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej. Proti takému druhu rozhodnutia dovolanie nie je prípustné. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 21/2018 zo dňa 21.01.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.01.2019 bolo dovolanie odsúdenej podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietnuté, pričom zopakoval dôvody rozhodnutia zhodne ako v uznesení sp. zn. 4 Tdo 4/2018 zo dňa 01.02.2018 a dodal, že podľa § 368 ods. 2 písm. h) Tr. por. napadnuté uznesenie krajského súdu (sp. zn. 3 Tos 103/2015 zo dňa 05.08.2018 - pozn. súdu) nie je rozhodnutím o zamietnutí riadneho opravného prostriedku proti trestnému rozkazu alebo rozhodnutím, ktorým odvolací súd na podklade riadneho opravného prostriedku sám rozhodol. Predmetným rozhodnutím totiž sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdenej proti uzneseniu o odmietnutí oneskorene podaného odporu v zmysle § 355 ods. 5 Tr. por. Vzhľadom na oneskorené podanie odporu dovolateľky, tento nebol meritórne prerokovaný, ale odmietnutý, z ktorého dôvodu sa nejedná o rozhodnutie o zamietnutí riadneho opravného prostriedku v zmysle § 368 ods. 2 písm. h) Tr. por. a takýmto rozhodnutím nie je ani uznesenie krajského súdu o sťažnosti proti rozhodnutiu o odmietnutí oneskoreného odporu v zmysle § 355 ods. 5 Tr. por. Dovolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, akým nepochybne je aj trestný rozkaz okresného súdu, môže podľa § 369 ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. por. a contrario podať len minister spravodlivosti Slovenskej republiky, na podnet osoby, ktorej zákon nepriznáva právo na podanie dovolania, z ktorého dôvodu by sa jednalo o dovolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Odsúdená sa v pozícii obvinenej ku skutku pri výsluchu dňa 05.01.2015 priznala a oľutovala ho a z vyjadrenia vedúcej pošty - Hlavná pošta Trstená, Pošta Hruštín (č.l. 84) zo dňa 27.05.2015 jednoznačne vyplýva, že „zásielka UU613958636SK (totožné označenie zásielky podľa podacieho hárku na č.l. 81) bola doručená doručovateľkou pošty Hruštín dňa 07.05.2015. Dátum a podpis adresáta je uvedený aj na doručke. Na Pošte Hruštín z dôvodu neskorého príchodu kurzu ráno, sa doručovatelia nevracajú v deň doručovania na poštu vyúčtovať. Vyúčtovanie zásielok prebieha až na ďalší pracovný deň, ráno, pred odchodom na pochôdzku. Týmto dochádza k nezrovnalosti v údajoch o sledovaní pohybu zásielky na internete. Ďalší pracovný deň po 7.5.2015 bol 11.5.2015. Uvedené údaje na doručke sú správne.“ S poukazom na uvedené súd má za to, že L. I. prevzala trestný rozkaz Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/9/2015 dňa 7.5.2015 do vlastných rúk.

S poukazom na vyššie uvedené súd skonštatoval, že odsúdená vo svojom návrhu neuviedla žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.10.2020 a 09.02.2021 súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal uznesenia o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tos/26/2020, odpis z registra trestov, odpis z centrálnej evidencie priestupkov, ako aj Uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 317/2020 zo dňa 23.06.2020 a zistil, že okrem odsúdenia sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.4.2015 (ppl. 16.05.2015 a t.č. zahladené), obžalovaná nebola súdom potrestaná, z evidencie priestupkov vyplýva, že bola v minulosti 7x potrestaná za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky. Z uznesenia Ústavného súdu bolo zistené, že ústavná sťažnosť namietaného porušenia základných práv podľa § 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 2Nt/7/2017 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 1Tos/26/2020, bola odmietnutá. Z odôvodnenia predmetného uznesenia je zrejmé, že k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy a práv podľa čl. 6 a čl. 14 Dohovoru uznesením okresného súdu ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že na rozhodnutie o tej časti ústavnej sťažnosti, ktorá pre namietané porušenie označených práv sťažovateľky smeruje proti uzneseniu okresného súdu, nie je daná právomoc ústavného súdu. Sťažovateľka právo podať sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu využila, a krajský súd o nej riadne rozhodol. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať námietky sťažovateľky uplatnené proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 2Nt/7/2017 zo 14.01.2020. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1. Ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru uznesením krajského súdu ústavný súd uviedol, že pri preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu vychádzal aj z obsahu uznesenia okresného súdu v predmetnom konaní v súlade so svojím ustáleným právnym názorom, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Ústavný súd uviedol, že všeobecné súdy pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí postupovali ústavne konformným spôsobom, keď rozhodli o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, resp. keď zamietli sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Krajský súd ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil, z akých dôvodov sa stotožnil s odôvodnením uznesenia okresného súdu a prečo nepovažoval námietky sťažovateľky uplatnené v jej sťažnosti za relevantné. Krajský súd v napadnutom uznesení zrozumiteľne vysvetlil, prečo považoval uznesenie okresného súdu za správne a z akých dôvodov neboli splnené podmienky obnovy trestného konania. Ústavný súd v tejto súvislosti uviedol, že krajský súd stotožnením sa s odôvodnením uznesenia okresného súdu zreteľne vysvetlil, že návrh na doplnenie dokazovania o osobný výsluch matky sťažovateľky bol odmietnutý z dôvodu, že tento dôkaz by nemal vplyv na iné rozhodnutie o vine (sťažovateľka sa ku skutku sama priznala) a ani by sa ním nepodarilo preukázať, žeby pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom sťažovateľky ako odsúdenej, prípadne že by bol uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy a práva podľa čl. 14 Dohovoru uznesením krajského súdu ústavný súd uviedol, že tieto nemajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu. Ústavný súd osobitne zdôraznil, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania platí najmä v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené zvoleným advokátom. V podanej ústavnej sťažnosti, hoci sťažovateľka bola riadne zastúpená advokátom, absentuje právne relevantná argumentácia obsahujúca tvrdenia o porušení základného práva sťažovateľky na osobnú slobodu namietaným uznesením krajského súdu, pričom rovnaký záver platí, aj čo sa týka namietaného porušenia zákazu diskriminácie. Vzhľadom na uvedené, ústavnú sťažnosť v tejto časti ústavný súd pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí odmietol. K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1 Ústavy ústavný súd uviedol, že o čl. 12 ods. 1 Ústavy ústavný súd stabilne judikuje, že tieto ustanovenia súhrne vyjadrujú podstatu základných práv a sú to ústavné direktívy adresované predovšetkým orgánom pôsobiacim v normotvornej činnosti všetkých stupňov. Vzhľadom na tieto znaky nemôžu byť zásadne priamo aplikovateľné v individuálnych záležitostiach a preto ústavný súd aj túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 348 ods. 1, písm. d) Tr. zák. sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Toto ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Zákonný znak "marí alebo podstatne sťažuje" treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu, v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a nemožno ho vykonať, alebo bolo vykonané za podstatne sťažených podmienok. V prípade prvej alternatívy to však neznamená, že výkon rozhodnutia bol úplne zmarený, t.j. že by už nebolo možné rozhodnutie vôbec vykonať. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v marení alebo podstatnom sťažovaní výkonu niektorých rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. V tomto prípade ide o zákaz výkonu určitej činnosti, ktorý je uložený buď rozhodnutím súdu (§ 61), alebo rozhodnutím príslušného orgánu v správnom konaní (napr. priestupkovom konaní podľa zákona o priestupkoch). Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný subjekt). Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15).

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal, je prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a dopustila sa ho obžalovaná ako osoba plne trestne zodpovedná. Je potrebné uviesť, že trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 9T/9/2015 zo dňa 29.04.2015 bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov. Trestný rozkaz bol doručený 07.05.2015, odpor proti trestnému rozkazu bol podaný osobne na okresnom súde dňa 18.05.2015 a to do výroku o treste. Z potvrdenia Hlavnej pošty Trstená, Pošta Hruštín zo dňa 28.05.2015 (č.l. 84 spisu 9T/9/2015) vyplýva, že „zásielka UU613958636SK (predmetný trestný rozkaz), bola doručená doručovateľkou pošty Hruštín 07.05.2015, dátum a podpis je uvedený na doručenke“. Následne súd dňa 24.06.2015 vydal pod sp. zn. 9T/9/2015 uznesenie, ktorým podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol odpor odsúdenej, pretože bol podaný oneskorene. Proti citovanému uzneseniu podala odsúdená v zákonnej lehote sťažnosť (dňa 03.07.2015) a o tejto rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3Tos/103/2015 dňa 05.08.2015 tak, že sťažnosť odsúdenej podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol s odôvodnením, že podľa pripojenej doručenky k trestnému rozkazu odsúdená podpisom potvrdila, že trestný rozkaz prevzala dňa 07.05.2015. Z tohto pohľadu nie je podstatné, kedy bolo prevzatie evidované na internete. Trestný rozkaz obsahoval správne poučenie o možnosti podať odpor do 8 dní od jeho doručenia. Posledný deň lehoty na podanie odporu bol piatok 15.05.2015. Ak odsúdená podala odpor v pondelok 18.05.2015, podala ho oneskorene. Pre posúdenie naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. bolo rozhodujúce, že súd v konaní 2T/49/2016 vychádzal z právoplatného trestného rozkazu sp. zn. 9T/9/2015 a právoplatných uznesení okresného súdu sp. zn. 9T/9/2015 o zamietnutí odporu a krajského súdu sp. zn. 3Tos/103/2015 o zamietnutí sťažnosti odsúdenej. Predmetné rozhodnutia neboli doposiaľ zrušené, sú platné a pre súd v konaní 2T/49/2016 zaväzujúce. Napokon súd návrh na povolenie obnovy konania vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 9T/9/2015 právoplatne zamietol, pričom postup prvostupňového súdu bol nielen krajským, ale aj ústavným súdom vyhodnotený ako zákonný a procesne správny. Je nesporné, že obžalovaná minimálne odo dňa 02.07.2015 (kedy prevzala uznesenie okresného súdu o zamietnutí odporu) vedela o právoplatnosti trestného rozkazu a teda aj o právoplatne uloženom treste zákazu činnosti, na čom nič nemení ani jej „domnienka, že môže viesť motorové vozidlo, kým nerozhodne krajský súd“. Naopak, obžalovaná sa právoplatným rozhodnutím súdu o zákaze činnosti nespravovala ako sama potvrdila vo svojej výpovedi, vozidlo viedla aj pred dňom 27.07.2015, aj po tomto dátume niekoľkokrát. Jej nekritický a benevolentný postoj k uloženému trestu zákazu činnosti sa prejavil aj v tom, že hoci jej uznesenie krajského súdu sp. zn. 3Tos/103/2015 bolo doručené 19.08.2015,

vodičské oprávnenie podľa potvrdenia Okresného dopravného inšpektorátu Námestovo odovzdala až 02.03.2016 (č.l. 147 spisu 9T/9/2015). Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že obžalovaná sa svojim konaním dňa 27.07.2015 dopustila prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože marila výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonávala činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Podľa § 34 Tr. zák., ods.:

(1) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

(2) páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

(3) trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

(4) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Ku osobe obžalovanej súd zistil, že táto bola v minulosti sedemkrát postihnutá správnym orgánom za spáchanie priestupku, jedenkrát bola súdom potrestaná pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. V mieste bydliska nie je bližšie hodnotená. Pri druhu a výmere trestu súd zohľadnil skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo päť a pol roka, obžalovaná okrem menej závažných priestupkov na úseku dopravy vedie riadny život a pracuje, preto jej uložil peňažný trest vo výmere 400,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 dní. Vzhľadom na čas, ktorý od predchádzajúceho odsúdenia (ktoré je t.č. navyše zahladené), uplynul, súd neukladal trest zákazu činnosti, nakoľko má za to, že uloženie peňažného trestu bude na prevýchovu obžalovanej a účel sledovaný zákonom postačujúci.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.